॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಮೂರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಇನ್ನು ಪೂರ್ವಕಥೆಯ ಸಂಗತಿಯಿದು । ಸಾಯಿಪೂರ್ಣ ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತುದು ।
"ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಮತಿ ಇದೆಯೆಂದು । ಚರಿತ್ರಸ್ಥಿತಿಯ ವರ್ಣಿಸಲು ॥ 1

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿರಿ । ಮನದಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಿಂಜರಿಯದಿರಿ ।
ನನ್ನ ವಚನದಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿ । ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿರಿ ಮನಸಿನದು ॥ 2

ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಲೀಲೆಯ ಕಥನ । ಆದೀತು ಅವಿದ್ಯಾದೋಷ ನಿರಸನ ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಮಾಡಲು ಶ್ರವಣ । ಪ್ರಪಂಚದ ಅರಿವು ಅಳಿದೀತು ॥ 3

ಶ್ರವಣ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಏಳಲು । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಾಮೃತದ ತೆರೆಗಳು ।
ಮುಳುಗು ಅದರಲಿ ಹಾಕುತಿರಲು । ದೊರಕುವವು ಬೋಧರತ್ನಗಳು ॥ 4

ಕೇಳಿದೆ ಆಯಿತು ನಿಃಶಂಕಮನ । ಸಾಯಿ ಚರಣಕೆ ಮಾಡಿದೆ ನಮನ ।
ಆಮೇಲೆ ಈ ಚರಿತ್ರ ಲೇಖನ । ಯಥಾಸ್ಮರಣ ಆರಂಭಿಸಿದೆ ॥ 5

ಬಾಬಾರ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ಬರಲು । ಅದೇ ಶಕುನದ ಗಂಟೆಂದು ಕಟ್ಟಲು ।
ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವದು ಖಚಿತವೆನಿಸಲು । ನಾಮಾತ್ರ ಬರಿ ಕೆಲಸದಾಳು ॥ 6

ನೋಡಿರಿ ಹರಿಯ ಅಗಮ್ಯ ಲೀಲೆ ಹೇಗೆ । ಅವನಿಗಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯದು ಅನ್ಯರಿಗೆ ।
ಅವನಂತ ತಿಳಿದಿದೆ ಯಾರಿಗೆ । ಶೃತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವೇದಗಳು ಮೂಕಾದವು ॥ 7

ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದ ವೇದವಾದಿಗಳು । ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಪಂಡಿತಾದಿಗಳು ।
ಘಟಘಟಾದಿ ವಾದ ಪ್ರವಾದಿಗಳು । ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಬೇಡಿರಿ ॥ 8

ಹರಿ ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಂದಾದವ । ಅವರ ಸರಳಭಾವಕೆ ಒಲಿದವ ।
ಅವರಿಗೆ ತನ್ನನೇ ಮಾರಿಕೊಂಡವ । ಧಾಂಬಿಕರಿಗೆಂದೂ ಸಿಗನವ ॥ 9

"ಇದರಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವಿದೆ । ನನ್ನ ಅವತಾರದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯೂ ಇದೆ ।
ನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೂ ಇದೇ । ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಹಿತವನು ನಾ ಮಾಡುತಿರುವೆ ॥ 10

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆ, ಶಾಮಾ ಕೇಳು । ಪ್ರೇಮದಲಿ ನನ್ನ ನಾಮವ ಜಪಿಸಲು ।
ಅವನ ಎಲ್ಲ ಕಾಮನೆಗಳು । ಪೂರೈಸಿ ಪ್ರೇಮವ ಬೆಳೆಸುವೆನು ॥ 11

ಬಳಿಕ ಕೌತುಕದಿಂದ ಹಾಡಿಧರೆನ್ನ ಗುಣಗಳನು । ನನ್ನ ಚರಿತ್ರ ಮತ್ತು ಪವಾಡಗಳನು ।
ಅವನ ಹತ್ತಿರದಲೇ ನಾನಿರುವೆನು । ಸುತ್ತು ಮುತ್ತೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ॥ 12

ಯಾವ ಭಕ್ತರು ನನಗಾಗಿ । ಇರುವರು ಜೀವಪ್ರಾಣರಾಗಿ ।
ಅವರಿಗೆ ಈ ಕಥಾಶ್ರವಣದಿಂದಾಗಿ । ಆನಂದವಾಗುವದು ಸಹಜವೇ ॥ 13

ಯಾರೇ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಕೀರ್ತನೆ । ಅವರಿಗೀಯುವೆ ಆನಂದ ಘನ ।
ನಿತ್ಯ ಸೌಖ್ಯ ಸಮಾಧಾನ । ಸತ್ಯವಚನವಿದು ತಿಳಿಯಿರಿ ॥ 14

ಯಾರು ನನಗಾಗುವರು ಅನನ್ಯ ಶರಣ । ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಮಾಡುವರೆನ್ನ ಭಜನ ।
ನನ್ನ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಣ । ಅವರುದ್ಧಾರವೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮ ॥ 15

ನಾಮವೆನ್ನದು ಭಕ್ತಿ ಎನ್ನದು । ಪುಸ್ತಕವೆನ್ನದು ಪೋಥಿ ಎನ್ನದು ।
ಮನದಲಿ ಅಕ್ಷಯ ಧ್ಯಾನವೆನ್ನದು । ವಿಷಯಗಳ ವಾಸನೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಿ ॥ 16

ಕೃತಾಂತನ ದವಡೆಯಿಂದೆಳೆದು ತೆಗೆಯುವೆನು । ನನ್ನ ನಿಜಭಕ್ತರನು ನಾನು ।
ಕೇವಳ ಎನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣವನು । ಮಾಡಲು ರೋಗ ನಿರಸನವಾಗುವದು ॥ 17

ಮಾಡಿ ಸಾದರ ಎನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣ । ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಮನನ ।
ಮನನದ ಮೇಲೆ ನಿದಿ ಧ್ಯಾಸನ । ಸಮಾಧಾನವನದರಿಂದ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 18

ಅಹಂ ಸೋಹಂ ಕರಗಿ ಹೋಗಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನ ಉನ್ಮನವಾಗಿ ।
ಚಿತ್ತವು ಚೈತನ್ಯ ಘನವಾಗಿ । ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅನನ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ॥ 19

'ಸಾಯಿ ಸಾಯಿ' ಎಂಬ ನಾಮಸ್ಮರಣ । ಮಾಡಿತು ಸಕಲ ಕಲಿಮಲ ದಹನ ।
ವಾಣಿ ಶ್ರವಣ ಗತಪಾಪ ಭಂಜನ । ಒಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನದಿಂದ ॥ 20

ಕಾರ್ಯವಿದು ಅಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ । ಆದರೂ ಆಜ್ಞೆಯ ಶಿರ ಸಾಮಾನ್ಯ ।
ಬಾಬಾರಂಥವರಿರಲು ವದಾನ್ಯ । ಏಕೆ ದೈನ್ಯವ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ॥ 21

ಯಾರ ಕೈಯಲಿ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ । ಯಾರನ್ನು ಕೀರ್ತನ ರಂಗಕ್ಕಿಳಿಸಿದ ।
ಯಾರನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ । ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡ್ರಿಸಿದ ಬರೆಯುವುದಕೆ ॥ 22

ಉಳಿದವರಿಗಿಂತ ನಾ ಪಾಮರನು । ಯಾವ ಗುಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಕರುಣಾಸಾಗರನು ।
ಎನ್ನಮೇಲೆ ಈ ದಯೆಯ ಮಳೆಗರೆದನು । ನಾನಂತೂ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯೆನು ॥ 23

ಇದುವೇ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವಿದೆ ಗುರು ಕೃಪೆಯಲಿ । ಒಂದಿನಿತೂ ಆರ್ದ್ರತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ।
ಅಂಥಲ್ಲಿ ತರುವು ಉರುಟಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು । ಅಪ್ರಯಾಸದಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ॥ 24

ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಠ ಕಟ್ಟಬಹುದು । ದೇವಾಲಯ ಸ್ನಾನ ಘಟ್ಟಗಳ ಕಟ್ಟಬಹುದು ।
ನಮ್ಮದು ಮಾತ್ರ, ಸರಳ ಮಾರ್ಗವಿದು । ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರ ಪಾಠವು ॥ 25

ಕೆಲವರು ಸತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕ ಅರ್ಚನ । ಕೆಲವರು ಮಾಳ್ಪರು ಪಾದ ಸಂವಾಹನ ।
ಉತ್ಕಂಠಿತವಾಯಿತೆನ್ನ ಮನ । ಗುಣ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಲು ॥ 26

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಯಾವುದು 'ಧ್ಯಾನ'ದಿಂದ । ತ್ರೇತದಲಿ 'ಯಜ್ಞ' ದ್ವಾಪರದಿ 'ಅರ್ಚನೆ'ಯಿಂದ ।
ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ । ಗುರು ಭಜನೆಯಿಂದ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲಿ ॥ 27

ಅನಧಿಕಾರಿಯನು ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ । ಹೊರೆ ಹೊರೆ ಚಿಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ ಒಂದೂ ।
ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಈ ಇಂಥ ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯವಿದು । ಈ ಕಡುಭಾರವಾದುದನು ನಾ ವಹಿಸಿಕೊಳಲೇ ॥ 28

ಯತ್ನಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡ್ರಲು । ಆಜ್ಞಾಭಂಗದ ಪಾತಕವೆನಲು ।
ಆಜ್ಞಾಪಾಲನ ಮಾಡಹೋಗಲು । ಈ ಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಆದೀತು ॥ 29

ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿಯವರ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನು । ಯಥಾರ್ಥ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡ ಬಲ್ಲರಾರಿದನು ।
ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ತಾವೇ ಮಾಡುವರು ಕೃಪೆಯನು । ಅವರೇ ಅದನು ನುಡಿಸುವರು ॥ 30

ವಾಣಿಯ ಓಟವು ನಡೆಯದು ಇಲ್ಲಿ । ನಾನೇಕೆ ಆಶೆಯ ಹಿಡಿದೆನಿಲ್ಲಿ ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬದನಾರು ತಿಳಿದಿಹರು ॥ 31

ಯಾವಾಗ ಎತ್ತಿದೆ ನಾನು ಲೇಖಣಿಯನು । ಬಾಬಾ ದೂರ ಮಾಡಿದರು ನನ್ನತನವನು ।
ತಾವೇ ಬರೆಯುತಿಹರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಯನು । ಯಾರ ಭೂಷಣವು ಅವರಿಗೆ ॥ 32

ಇದು ಅಂತೂ ಸಂತ ಚರಿತ್ರ ಲೇಖನ । ಸಂತರ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವರಾರಿದನ ।
ಬಾಬಾರ ಅತರ್ಕ್ಯಗಳ ಆಕಲನ । ಗಗನಕ್ಕೆ ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿದಂತೆ ॥ 33

ಅತಿಗಹನ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯ । ವರ್ಣಿಸಲು ನಾನು ಮತಿಹೀನ ।
ಅವರೇ ಎತ್ತಿ ತಾವೇ ತಮ್ಮನ್ನ । ನಿರ್ಮುಕ್ತ ವಚನರು ಆಗಬೇಕು ॥ 34

ಬಾಬಾ ನಾನಿರುವೆ ಜನ್ಮದಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಆದರೂ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ನೇತ್ರ ವಿಹೀನ ।
ಇದು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೂ ದೂಷಣ । ಆದರೆ ನನ್ನ ಭೂಷಣವದು ತಾವೇ ॥ 35

ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಇವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಯನ । ಒಕ್ಕಣ್ಣನವ ಒಂದರ ವಿಹೀನ ।
ಕುರುಡನೇ ಅವನು ಎರಡೂ ವಿಹೀನ । ಹೀನ ದೀನ ನಾನದರಂತೆ ॥ 36

ತಾವೆನ್ನ ಕುರುಡುನ ಕೈಗೋಲು । ಏನೆನಗೆ ಕೊರತೆ ಇದೇ ಇರಲು ।
ಊರುತ್ತ ಊರುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲೂ । ಸರಳ ಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆಯುವೆ ॥ 37

ಇನ್ನು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕು । ನಾನು ಪಾಮರ ಅದ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ।
ತಾವೇ ಬುದ್ಧಿದಾಯಕರಾಗಬೇಕು । ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ತಾವೇ ನಿಜಕಾರ್ಯವ ॥ 38

ಮೂಕರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು । ಪಂಗುವು ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ದಾಟಬಹುದು ।
ಈ ಅತರ್ಕ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಯಾರದು । ಅವರ ಯುಕ್ತಿ ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು ॥ 39

ನಾನಂತೂ ಕೇವಲ ಈ ಪಾದಗಳ ದಾಸ । ಮಾಡಬೇಡಿರಿ ಎನ್ನನು ಉದಾಸ ।
ದೇಹದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಶ್ವಾಸ । ನಿಜಕಾರ್ಯವನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ॥ 40

ತಾವು ಶ್ರೋತೃ ಜನರನ್ನು । ತಿಳಿದಿಹಿರಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯೋಜನವನು ।
ಸಾಯಿಯೇ ಬರೆವವನು ಬರೆಸುವವನು । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಲು ॥ 41

ಈ ಕೊಳಲು ಇಲ್ಲದೆ ಪೇಟಿ ಹೇಗೆ ನುಡಿಯುವದು । ಎರಡಕೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಅದರದು ।
ಈ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲ ನುಡಿಸುವವನದು । ನಾವೇಕೆ ಚಿಂತಿತರಾಗಬೇಕು ॥ 42

ಅಥವಾ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಣಿ ಸ್ರವಿಸುವದು । ಆ ಅಮೃತವೇನದರುದರದಿ ಇರುವದು ।
ಚಂದ್ರನ ಕೌತುಕ ಅದು । ಚಂದ್ರನಿರ್ಮಿತ ಚಂದ್ರೋದಯದಲಿ ॥ 43

ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರ ಉಕ್ಕೇರುವದು । ಅದರ ನಿಜಕೃತಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ ಅದು ।
ಈ ಕಾರ್ಯವೂ ಚಂದ್ರೋದಯದ್ದು । ಸಮುದ್ರದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಅದು ॥ 44

ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು, ತಿರುಗಣಿ । ಸಾಗರದಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸಾಗಲು ದೋಣಿ ।
ಅದಕೆಂತು ಕೆಂಪು ದೀಪವನೇ । ಹಚ್ಚುವರು ನಿದರ್ಶನಕಾಗಿ ॥ 45

ಅದರಂತೆ ಸಾಯಿನಾಥರ ಕಥೆಗಳು । ಅಮೃತವ ನಾಚಿಸುವಷ್ಟು ಸವಿ ಬಲು ।
ಭವಸಾಗರದಿ ದುಸ್ತರದಾರಿಯೊಳು । ಅತಿ ಸುಗಮತೆ ತರುವದು ॥ 46

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಈ ಸಂತರ ಕಥೆಗಳು । ಶ್ರವಣ ಮಾರ್ಗದಿ ಅಂತರದಲಿ ಇಳಿಯಲು ।
ದೇಹಾಭಿಮಾನವೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು । ದ್ವಂದ್ವದ ವಾರ್ತೆಯೇ ಉಳಿಯದು ॥ 47

ಇವುಗಳ ಸಂಚಯವಾದಂತೆ ಹೃದಯದೊಳು । ದಾರಿಸಿಕ್ಕತ್ತ ಓಡುವವು ವಿಕಲ್ಪಗಳು ।
ಜ್ಞಾನ ಸಂಚಯವು ಬೆಳೆಯಲು । ದೇಹದ ಒಗರು ಇಳಿದೀತು ॥ 48

ಬಾಬಾರ ವಿಮಲ ಯಶದ ವರ್ಣನ । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಲದರ ಶ್ರವಣ ।
ಆದೀತು ಭಕ್ತ ಹೃದಯ ಕಶ್ಮಲ ದಹನ । ಸುಲಭಸಾಧನವಿದು ಪರಮಾರ್ಥಕೆ ॥ 49

ಮಾಯಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮವೇನು । ಅದನು ಕಡೆಹಾಯುವ ಉಪಾಯವೇನು ।
ಕರ್ಮಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಿಯನು । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿಯಂತಾದನು ॥ 50

ಆತ್ಯಂತಿಕ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನು । ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಗಳೆಂದರೇನು ।
ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಅದ್ವಯ ವಸ್ತುವನು । ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಳಿಯುವದು ಅತಿಗೂಢ ವಿಷಯ ॥ 51

ಯಾರಿಗೆ ರುಚಿ ಇರುವದಿದರಲ್ಲಿ । ಅವರು ತಮ್ಮಭಿರುಚಿಯ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ।
ಏಕನಾಥ ಜ್ಞಾನದೇವ ಕೃತಗ್ರಂಥಗಳಲಿ । ಸುಖಸಾಧನವ ಸೇವಿಸಲಿ ॥ 52

ಕೃತಯುಗದಿ 'ಶಮದಮಗಳು' । ತ್ರೇತದಿ 'ಯಜನ' ದ್ವಾಪರದಿ 'ಪೂಜನ'ಗಳು ।
ನಾಮಕಥಾ ಕೀರ್ತನೆ ಕಲಿಯುಗದೊಳು । ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಧನ ಪರಮಾರ್ಥಕೆ ॥ 53

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ನಾಲ್ಕೂ ವರ್ಣ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧನ ಗುರುಕಥಾ ಶ್ರವಣ ।
ಇರಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರ ಅಥವಾ ಜಾತಿಹೀನ । ಇದು ಒಂದೇ ಸಾಧನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 54

ಪುಣ್ಯವಿರುವದೋ ಯಾರ ಸೆರಗಿನಲಿ । ಅವಗೆ ರುಚಿ ಈ ಕಥಾಶ್ರವಣದಲಿ ।
ಕೇಳುತ ನಿದ್ದೆಯೇ ಬರುತಿರಲಿ । ಎಚ್ಚರಿಪನು ಶ್ರೀಹರಿ ಅವರನು ॥ 55

ವಿಷಯ ಭೋಗಿಸುತ ಅನವರತ । ಅದು ಸಿಗದಿರಲಾಗುವ ದೀನ ಚಿತ್ತ ।
ಅಂಥವನಿಗೂ ಈ ಸಂತಕಥಾಮೃತ । ವಿಷಯ ನಿರ್ಮುಕ್ತ ಮಾಡುವದು ॥ 56

ಯೋಗ ಯಾಗ-ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣೆಗೆ । ಪ್ರಯಾಸ ಅವುಗಳಿಗೂ ನಾನಾ ಬಗೆ ।
ಆಯಾಸವಿಲ್ಲ ಈ ಕಥೆಗಳ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ । ಅವಧಾನವನು ಬಿಟ್ಟು ॥ 57

ಇಂಥ ಸಾಯಿ ಕಥೆ ನಿರ್ಮಲವು । ಪ್ರೇಮಳ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳುತಲಿವು ।
ಪಂಚಮಹಾ ಪಾತಕಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುವವು । ಬೇರುಸಹಿತ ನಾಶವಾಗುವವು ॥ 58

ನಮ್ಮನ್ನು ಭವಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ । ಅದು ನಿಜರೂಪವನೆ ಆವರಿಸಿದೆ ।
ಶ್ರವಣದಿ ಆ ಕಟ್ಟುಗಳು ಸಡಿಲಾದಾವು । ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದ ಪಡೆದೆವು ॥ 59

ಕಥೆಗಳದಾಗಬೇಕು ಆಮರಣ ಸ್ಮರಣ । ನಿತ್ಯದಲಿ ಅವುಗಳ ಪರಿಶೀಲನ ।
ಭವದ ವಾರ್ತೆಗಳದಾಗಲಿ ಸಾಂತ್ವನ । ಸಮಾಧಾನವದು ಜೀವಕ್ಕೆ ॥ 60

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ಓದುತ ಕೇಳುತ । ಸಹಜ ಸಾಯಿಯ ಧ್ಯಾನವಾಗುತ ।
ಸಗುಣರೂಪವದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ । ಚಿತ್ತದಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಬೇಕು ॥ 61

ಇದರಿಂದ ಆಗಲಿ ಸದ್ಗುರು ಭಕ್ತಿ । ಸಂಸಾರದಿ ಮೂಡಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ।
ಗುರುಸ್ಮರಣದಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿ ಪ್ರೀತಿ । ಮತಿಯು ನಿರ್ಮಲವಾಗಲಿ ॥ 62

ಇದೇ ವಿಚಾರವ ಮನಸಿನಲಿ ತಂದು । ಸಾಯಿನಾಥರು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದ್ದು ।
ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ನಿಮಿತ್ತವೆನ್ನದು । ತಾವೇ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರು ॥ 63

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಮೊಲೆ ಬಿಗಿದು । ಆದರೂ ಕರುವಿಲ್ಲದೆ ತೊರೆಬಿಡದು ।
ಇದು ಆಕಳ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿಬಂದದ್ದು । ಅಂತೆಯೇ ಸಾಯಿಯವರ ಪ್ರೀತಿ ॥ 64

ನಾ ಚಾತಕನೆನ್ನ ಆಶೆಯಿಂದಾಗಿ । ಆನಂದ ಘನವ ಆ ತಾಯಿ ಸುರಿಸಲಾಗಿ ।
ಅದರಿಂದ ಎನ್ನಲ್ಪ ತೃಷೆಯು ಹಿಂಗಿ । ಭಕ್ತರ ಪ್ರಕರ್ಷದಿ ಸಂತೈಸೀತು ॥ 65

ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದ ಕೌತುಕವೆಂತು । ತಾಯಿಯೇ ಮಗುವಿನ ಹಸಿವೆಯನರಿತು ।
ಅದರ ಮುಖದಲಿ ಸ್ತನವನಿಟ್ಟು । ಅದು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯದಿದ್ದರೂ ಕುಡಿಸುವಳು ಬಿಡದೆ ॥ 66

ಅವಳ ವೇದನೆ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು । ಮಗುವಿಗಂತೂ ಅದು ತಿಳಿಯದು ।
ಬೇಕೆನ್ನದೆ ಹಾಲೂಡಿಸುವದು । ತನ್ನ ತಾಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಲ್ಲ ॥ 67

ಮಗುವಿಗಿಡಿಸಲು ಒಡವೆಗಳನು । ಮಗುವಿಗೆ ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನು ।
ತಾಯಿಯೇ ತಿಳಿಯುವಳು ಆ ಕೌತುಕವನು । ಹಾಗೆಯೇ ಸದ್ಗುರುವಿನ ರೀತಿಯು ॥ 68

ಈ ಮಗುವಿನ ಮಮತೆ ನನ್ನದು । ಮಗುವಿನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳ ಪೂರೈಸುವದು ।
ಈ ಚಿಂತೆ ಎಲ್ಲ ತಾಯಿಯದು । ಇಂಥ ಪ್ರೀತಿಯು ದುರ್ಲಭ ॥ 69

ಸನ್ಮಾತೆಯ ಉದರದಿ ಜನಿಸುವದು । ದೇವರಿತ್ತಿರುವ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವಿದು ।
ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜನ್ಮವಿತ್ತುದು । ಬಾಲಕನಿದಾವುದನು ಅರಿಯನು ॥ 70

ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನ । ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು ಮಾಡುವೆನು ಕಥನ ।
ಕೇಳಿರಿ ತಾವೆಲ್ಲ ಶ್ರೋತೃಗಳೆ ಇದನು । ಚಿತ್ತಗೊಡಬೇಕು ಆದರದಿ ॥ 71

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತುನೂರಾ ಹದಿನಾರರಲ್ಲಿ । ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಮುಗಿಯುವಲ್ಲಿ ।
ಪಿಂಚಣಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲಿ । ಸರದಿ ಬಂತೀಗ ಶಿರಡಿಯದು ॥ 72

ಗುರುಪೌರ್ಣಿಮ ಆ ದಿನ । ಗುರುಪೂಜೆಗೆ ಕೂಡಿದರೆಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಜನ ।
ಅಣ್ಣಾ ಬಾಬಾರೆದುರು ವಿನಂತಿಯನ । ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದರು ಆದ ಕೇಳಿ ॥ 73

ಅಣ್ಣಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ದೊಡ್ಡದು । ನಿಂತು ಬಾಬಾರ ಎದುರು ಕೈಮುಗಿದು ।
ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಸಾರ ಇವನದು । ಇವನ ಮೇಲೊಂದಿಷ್ಟು ಕೃಪೆಯಾಗಲಿ ॥ 74

ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವವನಿವಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು । ಈಗಿರುವ ಪೆನ್ಶನ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಲಬೇಕು ।
ಅವನ ಚಿಂತೆಯ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು । ಅದಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿರಿ ॥ 75

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು । "ಹಾಳಾದ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆಲ್ಲಾದರೂ ।
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಚಾಕರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಲಿವರು । ಸಂಸಾರದಿ ಸುಖ ದೊರಕೀತು" ॥ 76

ಇವರ ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರುವದು ಯಾವಾಗಲೂ । ಯಾವಜ್ಜೀವ ರಿಕ್ತವಾಗದದೆಂದಿಗೂ ।
ಮತ್ಸರ ಭಾವನಾಗಿರುವವರೆಗೂ । ಅವನ ಕಷ್ಟಗಳು ದೂರಾಗವು ॥ 77

ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಏನಾಯಿತು । ಎನ್ನುವ ಜನರ ಬುದ್ದಿ ಭ್ರಮಿಸಿತು ।
ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಾಡುವದ ಬಿಟ್ಟು । ನಡೆವರನ ಮೊದಲು ವರ್ಜಿಸಬೇಕು ॥ 78

ಎದುರು ಬರಲವರು ಬದಿಗೆ ಹಾಯಬೇಕು । ಅವರು ಮಹಾಭಯಂಕರರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ।
ಅಂಥವರ ನೆರಳೂ ಬೀಳದಂತಿರಬೇಕು । ಅದಕೆ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹಿಸಬೇಕು ॥ 79

ಆಚಾರಹೀನ ಶೀಲಭ್ರಷ್ಟ । ವಿಚಾರಹೀನ ಕರ್ಮನಷ್ಟ ।
ನೋಡಲಾರನವ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ । ಅಭೀಷ್ಟವದೆಂತವಗೆ ಲಭಿಸೀತು ॥ 80

ವಿಶೇಷ ಹತ್ತರಡೆ ಸಂಬಂಧವಿರದವರು । ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಎಂದಿಗೂ ಯಾರೂ ಬರರು ।
ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ಇಲ್ಲ ಮಶಕವಾದರೂ । ಛೀ ಛೀ ಯಾರಿಗೂ ಅನಬಾರದು ॥ 81

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನಿಟ್ಟು । ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲಿ ಪೂರ್ಣಮನವಿಟ್ಟು ।
ಲಭಿಸೀತವನಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಸೊತ್ತು । ದೇವಾಧಿದೇವನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ॥ 82

ಇನ್ನೀ ಪೂಜೆಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು । ನಾನು ಯಾರು ಹೇಗೆಂಬುದನು ಖಚಿತ ತಿಳಿಯಬೇಕು ।
ನಾಶವಿರುವದು ಈ ಸಾಯಿ ದೇಹಕ್ಕೂ । ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿ ಸುಪೂಜ್ಯ ॥ 83

ನಾನಂತೂ ಅಷ್ಟಧಾ ಪ್ರಕೃತಿ ರೂಪದಿಂದ । ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿರುವೆ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ।
ಇದನೆ ಗೀತಾವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲಿ ಹೇಳಿದ । ಭಗವಂತನು ಅರ್ಜುನನಿಗಾಗ ॥ 84

ಯಾವನ್ನಾಮರೂಪಾಕೃತಿಯೊಳು । ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾಗೆಲ್ಲರೊಳು ।
ನಾನೇ ನಿಂತಿಹೆ ಅಷ್ಟಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳು । ಈ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೆಲ್ಲ ನನ್ನದೇ ॥ 85

ಓಂ ಪ್ರಣವ ಇದು ಎನ್ನ ವಾಚಕ । ವಾಚ್ಯವೂ ನಾನೇ ಅದಕ ।
ವಿಶ್ವಾಕಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಅನೇಕ । ನಾನೊಬ್ಬನೇ ತುಂಬಿಹೆನು ಎಲ್ಲದರಲಿ ॥ 86

ಆತ್ಮ ಭಿನ್ನ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ । ಎನುವಾಗ ಕಾಮನೆಯು ಯಾವುದರದಿಲ್ಲ ।
ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲೂ ನಾನೇ ತುಂಬಿರುವೆನಲ್ಲ । ಹತ್ತೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ॥ 87

ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಈ ಭಾವವಿರಬೇಕು । ಎಲ್ಲಿ ನಾ ನನ್ನದೆಂಬುದು ಕರಗಬೇಕು ।
ಅವನು ಕಾಮಿಸುವಂಥದೇನು ಇರಬೇಕು । ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿರಲು ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿ ॥ 88

ಈ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಾಮನೆಯು ಹುಟ್ಟುವದು । ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧವಿರದು ।
ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜ ನಿಜಾತ್ಮಮೂರ್ತಿಯದು । ಕಾಮನೆಯ ಉದಯ ಇಂಥಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯದು ॥ 89

ಕಾಮನೆಯ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು । ನಿಜದಲು ನಾನಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವವೆಂತು ಆಣೆಕಲ್ಲು । ರವಿಕರ ನಿಕರ ಸಂತಪ್ತಾಗಲು ॥ 90

ಮನಬುದ್ಧ್ಯಾದಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತ । ಅಲ್ಲ ನಾನು ಸ್ಥೂಲ ವಿರಾಟ ।
ನಾನಲ್ಲ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ಅಪ್ರಕಟ । ಅನಾದಿ ಪುರಾತನ ಸಾಕ್ಷಿ ನಾನು ॥ 91

ಈ ರೀತಿ ಗುಣ ಇಂದ್ರಿಯದಾಚೆ ಇಹೆನು । ನಾನೆಷ್ಟೂ ಅಲ್ಲ ವಿಷಯತತ್ಪರನು ।
ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದು ನಾನಿರುವ ಸ್ಥಳವನು । ಮಾಡುವವ ಮಾಡಿಸುವವ ನಾನಲ್ಲ ॥ 92

ಇಂದ್ರಿಯಗಣ ಮನ ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿ ಇಂತು । ಜಡಮಾತ್ರಗಳೆಂಬುದೇ ಇದರ ಗುರುತು ।
ಅಂಥಲ್ಲಿಯೇ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟೀತು । ಅಜ್ಞಾನದ ಆವರಣವನು ಸರಿಸಿ ॥ 93

ಸ್ವರೂಪದ ವಿಸ್ಮರಣ । ಅದೇ ಮಾಯೆಯ ಆವರಣ ।
ಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧಾನಂದದ ಸ್ಮರಣ । ಅದೇ ಚೈತನ್ಯ ಘನರೂಪ ನಾನು ॥ 94

ನನ್ನೆಡೆಗೆ ವೃತ್ತಿಯ ತಿರುಗಿಸುವದು । ಅದೇ ಸೇವೆಯು 'ಮದ್ಭಕ್ತಿ'ಯೆನಿಸುವದು ।
ಚಿದಾನಂದನೆನ್ನ ಪ್ರತೀತಿಯಾಗುವದು । ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ ಅದು, ಅದೇ 'ಜ್ಞಾನ' ॥ 95

ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮ । ಪ್ರಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ।
ಜಗನ್ಮಿಥ್ಯೆಯಲಿ ಜಗದ್ಭ್ರಮ । ಸತ್ಯತ್ವಾದಿ ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನೇ ॥ 96

ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧ ಮುಕ್ತ । ವಾಸುದೇವೋಹಂ ಓಂ ಅನ್ವಿತ ।
ಸತ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿ ಸಹಿತ । ಸ್ವಹಿತರಾಗಿರುವ ಪೂಜೆ ಇದು ನನಗೆ ॥ 97

ಹೀಗೆ ನಾನಾರೆಂದು ತಿಳಿದು । ನನ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಪೂಜೆಗೈದು ।
ಅನನ್ಯ ಶರಣರೆನಗಾಗುವದು । ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮರಸರಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು ॥ 98

ನದಿಯು ಸಮುದ್ರಕೆ ಶರಣಾಗುತೆ । ಮತ್ತದು ತಿರುಗಿ ಬಂದೀತೆ ।
ನದಿ ಆದರಿಂದ ಬೇರಾಗಿ ಉಳಿದೀತೆ । ಅರ್ಣವವನಾಲಿಂಗಿಸಲು ॥ 99

ಅರಳೆಯ ಬತ್ತಿಯ ತುಪ್ಪದಲದ್ದಿದ್ದು । ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿಯ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವದು ।
ತಾನೂ ದಿವ್ಯದೀಪ್ತಿತ್ವ ಪಡೆಯುವದು । ಸಂತಪದದಲಿಯೂ ಅದೇ ಗತಿ ॥ 100

ಅಲ್ಲಾ-ಮಾಲಿಕ ಚೈತನ್ಯ ಘನ । ಇದ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯದಿಲ್ಲ ಚಿಂತನ ।
ಶಾಂತ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಸಮದರ್ಶನ । ಅವನಲ್ಲಿ ನಾನೆಂಬುದೇನಿರುವದು ॥ 101

ನಿರ್ಮತತ್ವ ನಿರಂಹಕೃತಿ । ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಷ್ಪರಿಗ್ರಹ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳದೆಲ್ಲಿ ವಸತಿ । ಅಲ್ಲಿ ನಾನೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದ್ದೀತು ॥ 102

ತಾತ್ಪರ್ಯ ಈ ಎಂಟೂ ಗುಣಗಳು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲು ಸಾಯಿಯಲಿ ।
ನಾನೆಂಬುದಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿ । ನನ್ನತನವನೆಂತು ಸೇವಿಸಲಿ ॥ 103

ವಿಶ್ವವೇ ತುಂಬಿದೆ ಯಾರ ನಾ ತನ । ಅದರದೇ ಅಂಶವು ನನ್ನದೂ ನಾತನ ।
ಸಾಯಿ ಪದಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿದರ ಸಮರ್ಪಣ । ಇದೇ ಸಂಪೂರ್ಣಸೇವೆ ನಾ ಮಾಡುವದು ॥104

ನನ್ನ ಸೇವೆ ನನ್ನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡುವವ । ಅನನ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಶರಣಾಗುವವ ।
ಅವನೆನ್ನ ರೂಪನೇ ಆಗುವ । ಭಗವಂತ ವಚನವಿದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ॥ 105

ಕೀಡಿಗೂ ಇರುವದು ಭ್ರಮರದ ಧ್ಯಾನ । ಆದರಿಂದ ಪಡೆಯುವದು ಭ್ರಮರತನ ।
ಶಿಷ್ಯನು ಮಾಡಲು ಗುರು ಭಜನ । ನಿಜಗುರು ಸಮಾನನಾಗುವನು ॥ 106

ಸಮಾನ ಶಬ್ದಗಳಲಿರುವ ಬೇರೆತನ । ಗುರು ಅದನೂ ಸಹಿಸನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ।
ಗುರುತ್ವವೇ ಅಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯನ ವಿನಃ । ಶಿಷ್ಯತ್ವವೇ ಅಭಿನ್ನ ಗುರುತನ ॥ 107

ಯಾರಿಂದ ಪೂಜೆಯನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು । ಆ ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದನು ಈಗ ಹೇಳಿದೆನು ।
ಪುಷ್ಟೀಕರಣಕ್ಕೆ ನೆನಪಾದ ಕಥೆಯನು । ಸಹಜವಾಗಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆ ॥ 108

ರೋಹಿಲನೊಬ್ಬ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದ । ಬಾಬಾರ ಗುಣಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾದ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ದಿನ ಇದ್ದ । ಪ್ರೇಮದಿ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ॥ 109

ಶರೀರದಲಿ ಪುಷ್ಟಕೋಣನಂತಿದ್ದ । ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಸ್ವೈರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ।
ಪಾದದವರೆಗೆ ಕಫನಿಯ ಮಾತ್ರ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ । ಮಶೀದಿಯೊಳಗವ ಬಂದು ನಿಂತ ॥ 110

ಹಗಲಿರಲಿ ರಾತ್ರಿಯಿರಲಿ । ಇದು ಮಶೀದಿಯಿರಲಿ ಚಾವಡಿಯಿರಲಿ ।
ಕಲಮಗಳ ಹೇಳುವ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲಿ । ಅತಿ ಆವೇಶದಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ॥111

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯೇ ಮಹಾರಾಜರು । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಹಳ ಬೇಸತ್ತರು ।
ಬಿಡನವ ತನ್ನ ಕ್ರಮವನು ನಡು ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ । ಜನರ ನಿದ್ರೆಗೂ ಭಂಗ ಬರತೊಡಗಿತು ॥ 112

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅಡವಿಯಲಿ । ಹಗಲೆಲ್ಲ ದುಡಿಯುವದು ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಯಲಿ ।
ಶಾಂತತೆಯ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ । ಜನರಿದರಿಂದ ಬಲು ಗೋಳಾಡಿದರು ॥ 113

ಬಾಬಾರಿಗೆ ತಾಪವಾಗತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ । ಜನರಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಸುಖದ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ।
ಆದರಿಂದ ಗೋಳಾಡ ತೊಡಗಿದರು ಜನರೆಲ್ಲ । ರೋಹಿಲನ ಮೇಲೆ ಕಡುಕೋಪ ಬಂತು ॥ 114

ಇತ್ತ ಬಾವಿ ಅತ್ತ ಕೆರೆಯಾದಾಗ । ತಾಳುವದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ।
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯು ಇದೇ ಬಗೆ । ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತಿದು ॥ 115

ರೋಹಿಲ ತಲೆತಿರುಕನೇ ಜನ್ಮದಿ । ಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ಬೆಂಬಲವಿರಲು ।
ಸಾಧ್ಯವಾರಿಗೆ ಅವನ ತಡೆಯಲು । ಆದರಿಂದ ಆತ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ॥ 116

ಬಹಳೇ ಏರಿದ ಮತ್ತು ಒರಟಾದ । ಜನರನ್ನು ಬೈಯತೊಡಗಿದ ।
ಅತಿ ಅನಾವರನಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದ । ಊರೂ ತಿರುಗಿತು ಅವನ ಮೇಲೆ ॥ 117

ಸಾಯಿ ಜನನಿ ಬಲು ಅಂತಃಕರಣದವಳು । ಶರಣಾಗತರನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕುವಳು ।
ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ಇದು ಹೀಗಿರಲು । ದೈನ್ಯದಿ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು ॥ 118

ಆದರೂ ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ । ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆಲ್ಲ ।
ರೋಹಿಲನನು ಕಾಡಬೇಡಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ । ನನಗವನು ಅತಿ ಪ್ರಿಯನು ॥ 119

ರೋಹಿಲನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಮುರುಕಿ ಇಹಳು । ಅವನ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಇರಲೊಲ್ಲಳು ।
ಅವನ ತಪ್ಪಿಸಿ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರಲು । ದಾರಿಯನೇ ಕಾಯುತಿರುವಳು ॥ 120

ಅವಳು ಬುರುಕಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ । ಲಜ್ಜೆ ಎನ್ನುವದವಳಿಗಿಲ್ಲ ।
ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಲು ಅವಳ । ಬಲಾತ್ಕಾರದಿ ಒಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳುವಳು ॥ 121

ಅವನು ಒದರುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು । ಕೂಡಲೇ ಒಳಹೊಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಳು ।
ಇವನೊದರಲು ಅವಳೋಡುವಳು । ಅದರಿಂದೆನಗೆ ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿ ॥ 122

ಅವನ ತಂಟೆಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗದಿರಿ । ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಒದರಲು ಬಿಡಿರಿ ।
ಅವನ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯದೆನ್ನ ರಾತ್ರಿ । ಸೌಖ್ಯವೆನಗೆ ಬಹು ಅವನಿಂದ ॥ 123

ಹೀಗವನು ಕೂಗುವುದರಿಂದ । ನನಗೆ ಹಿತವಾಗುವದು ಅದರಿಂದ ।
ಈ ರೋಹಿಲನು ಎನಗುಪಕಾರಿ ಅದರಿಂದ । ಬಹು ಸುಖಕರನಾಗಿರುವನು ॥ 124

ಕೊನೆಗೆ ಅವ ತಾನೇ ಸೋತು । ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ರುವನಾಗಿ ಸುಸ್ತು ।
ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೂ ಅದರಿಂದಾದೀತು । ಆ ದುಷ್ಟೆಯು ನನ್ನ ಕಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ॥ 125

ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆನ್ನಲು । ನಿಂತವು ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯಗಳು ।
ಬಾಬಾರೇ ಮನಸು ಮಾಡದಿರಲು । ನಮ್ಮದೇನು ಇನ್ನು ಕೆಲಸ ॥ 126

ರೋಹಿಲನು ಮೊದಲೇ ಅಂಥವ । ಅದರಲಿ ಬಾಬಾರ ಈ ಭಾವ ।
ಕಲಮಗಳ ಜೋರಾಗಿ ಒದರುವ । ಅಸಮ ಸಾಹಸದಲೇ ತೊಡಗಿದ ॥ 127

ಜನರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು । ಬಾಬಾ ಎಷ್ಟು ಕ್ಷಮಾವಂತರು ।
ತಲೆಸಿಡಿದು ಹೋಗುವಂತಾದರೂ । ಅದರಲ್ಲೇ ತಲ್ಲೀನರಾಗುವರು ॥ 128

ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಕೂಗಿಗೆ । ಅವನ ಗಂಟಲು ಒಣಗದೋ ಹೇಗೆ ।
ಬಾಬಾರದು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಬಗೆ । ಅವನನ್ನು ಬೆದರಿಸಬೇಡಿರಿ ॥ 129

ನೋಡಲು ರೋಹಿಲ ಹುಚ್ಚ ಪೀರ । ಆದರೂ ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿ ಆದರ ।
ಕಲಮಗಳ ನಿಜ ಧರ್ಮಾನುಸರ । ಹರ್ಷನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಅನ್ನುವನು ॥ 130

ಧ್ವನಿ ಮಧುರವೋ ಇಲ್ಲ ಗೊಗ್ಗರು । ಅದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವವರಾರು ।
ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಂದೊಡನೆ ಕೂಗುವರು । ಹರಿನಾಮದ ಗರ್ಜನೆಯನು ॥ 131

ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಗೊಗ್ಗರು ಸ್ವರ । ನಾಮಗರ್ಜಿಸುವ 'ಅಲ್ಲಾಹೋ ಅಕಬರ್' ।
ಕಲಮಗಳನೆನ್ನುವನಾಗಿ ಆನಂದ ನಿರ್ಭರ । ನಿತ್ಯ ನಿರಂತರವೂ ರೋಹಿಲನು ॥ 132

ಯಾರಿಗೆ ಹರಿನಾಮವೇ ಬೇಸರ । ಬಾಬಾ ಉಳಿಯುವರು ಅವರಿಂದ ದೂರ ।
ಭಜನೆಯಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದವರ । ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಹಾಕುವದೇಕೆ ರೋಹಿಲನನ ॥ 133

'ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ಹಾಡುವಲ್ಲಿ । ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವೆನಲ್ಲಿ "।
ಭಗವದುಕ್ತಿಯ ಮಾಡಲು ಸತ್ಯವಿಲ್ಲಿ । ಈ ಪ್ರತೀತಿಯ ತೋರಿದರು ॥ 134

ಒಣದೋ ಹಸಿಯದೋ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನುವನು । ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪವಾಸ ಇರುವನು ।
ಅಂಥವಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಳೇನು । ಬಾಬಾರ ಬಳಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೋದಾಳು ॥ 135

ರೋಹಿಲಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಒಂದು ದಮಡಿಗೆ । ಎಲ್ಲಿಯ ಮದುವೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಅವನಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ । ಈ ಎಲ್ಲ ಕಥೆ ಮಾಯಕವು ॥ 136

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಂಠಶೋಷ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕಲಮಗಳ ಸಂತೋಷ ।
ಕೇಳುತ್ತಲಿರುವರು ಅಹರ್ನಿಶ । ನಿದ್ರೆಯಾ ವಿಷದಂತದರ ಮುಂದೆ ॥ 137

ಬೋಧಪ್ರದ ವಾಣಿಯ ಆ ಕಲಮುಗಳೆಲ್ಲಿ । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ತಕರಾರೆಲ್ಲಿ ।
ಅವರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರು ಹಾಕಿದ ಸೋಗಿದು ॥ 138

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಬಾ ಪ್ರತೀತಿ ತೋರಿದರಿಲ್ಲಿ ।
ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಎನಗೆ ಆ ರೋಹಿಲನಲ್ಲಿ । ಅವನೆನಗೆ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸುವ ॥ 139

ದೃಶ್ಯ ದೃಷ್ಟಾರ ಮತ್ತು ದರ್ಶನ । ಎಲ್ಲವೂ ಯಾರಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ಘನ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿರುವ ಅಥವಾ ಪಠಾಣ । ಸಮಸಮಾನದವರಿಬ್ಬರೂ ॥ 140

ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಆರತಿಯ ಮುಗಿಸಿದರು । ಸ್ವಸ್ಥಾನಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೊರಟರು ಜನರು ।
ಬಾಬಾ ಮಧುರ ವಚನದಿ ನುಡಿದರು । ಏನೆಂಬುದನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 141

"ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಲು । ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸದೈವ ನೆನಪಿರಲಿ ।
ಯಾವ ಕೃತಿಯೇ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಲಿ । ನಿರಂತರ ನನಗದು ತಿಳಿಯುವದು ॥142

ಇದರ ನಿದರ್ಶನ ಹೀಗಿದ್ದ ನಾನು । ಅವನೇ ಎಲ್ಲರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ನಾನು ।
ಅವನೇ ಹೃದಯಸ್ಥ ಸರ್ವಗಾಮಿ ನಾನು । ನಾನೇ ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಾಮಿಯು ॥143

ಭೂತಗಳಲಿ ಸಬಾಹ್ಯಾಂತರದಲಿ । ತುಂಬಿರುವೆನೆಲ್ಲ ಚರಾಚರಗಳಲಿ ।
ಇವೆಲ್ಲ ಸೂತ್ರಗಳು ಈಶ್ವರೀಯ ಇರುವಲ್ಲಿ । ಸೂತ್ರಧಾರಿಯದಕೆ ನಾನೇ ॥ 144

ಎಲ್ಲ ಭೂತಗಳ ಮಾತೆ ನಾನು । ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ನಾನು ।
ನಾನೇ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರವರ್ತಕನು । ಕರ್ತ, ಧರ್ತ, ಸಂಹರ್ತಕನು ॥ 145

ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಚಿತ್ತ ಯಾರದು । ಅವಗೆ ಏನೂ ಕೊರತೆಯಾಗದು ।
ಅದೇ ಮರವೆಯಾಗಲು ನನ್ನದು । ಮಾಯೆ ಚಬಕವ ಬೀಸುವಳು ॥ 146

ಈ ದೃಶ್ಯ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ನನ್ನದೇ ರೂಪ । ಹುಳು ಹುಪ್ಪಡಿ, ಬಡವ, ಭೂಪ ।
ಈ ಸ್ಥಿರ ಚರ ವಿಶ್ವ ಅಮೂಪ । ನಿಜರೂಪವಿದು ಬಾಬಾರದು" ॥ 147

ಎಷ್ಟು ಮೋಜಿದೆ ಈ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ । ಭೇದವಿಲ್ಲ ಸಂತರು ಈಶ್ವರರಲ್ಲಿ ।
ಅಭೇದ ರೂಪನಿರುವ ಚರಾಚರರಲ್ಲಿ । ವಿಶ್ವೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅವತಾರ ॥ 148

ಗುರು ಪದದಲ್ಲಾಗಬೇಕಾದರೆ ಲೀನ । ಮಾಡಬೇಕವನು ಗುರುಗುಣಗಾನ ।
ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡಲಿ ಗುರುಕಥಾಕೀರ್ತನ । ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿದರ ಶ್ರವಣ ॥ 149

ಸಾಧಕನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂತು । ಶ್ರೋತೃಶ್ರವ್ಯತ್ತ್ವ ಎಲ್ಲ ಕರಗೀತು ।
ಅದರಿಂದ ಚೈತನ್ಯ ಘನ ಪ್ರಕಟವಾದೀತು । ಮನವಾದೀತು ಉನ್ಮನ ॥ 150

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ । ಸಂತರ ಕಥೆ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ।
ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ । ಅದರ ಗುಣವೇ ಕಲ್ಯಾಣಕರ ॥ 151

ಇನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ ಕೇಳಲಿದು । ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಯ ಕೈಗೆಟುಕುವದು ।
ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು । ತಮ್ಮ ನಿಜಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ॥ 152

ಅದರಿಂದ ಆದೀತು ಗುರುಪದದಿ ಪ್ರೇಮ । ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದೀತು ಆತ್ಯಂತಿಕ ಕ್ಷೇಮ ।
ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ನಿಷ್ಠೆ ನೇಮ । ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು ॥ 153

ಮನಕೆ ಇಂಥ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಲು । ಕಥಾಶ್ರವಣದ ರೂಢಿಯಾಗಲು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವವು ವಿಷಯ ಬಂಧನಗಳು । ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಕಟವಾದೀತು ॥ 154

ಬಾಬಾರ ಮಧುರವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ । ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆನು ಎನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ನರಸೇವೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಗುರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ । ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರಬೇಕು ॥155

'ಸಿಕ್ಕೀತು ಬಿಡು ನೌಕರಿ ಹಾಳಾದ್ದು'। ಉತ್ತರದಿ ಬಾಬಾ ಹೀಗೆ ನುಡಿದದ್ದು ।
ಪ್ರತ್ಯಂತರಕೆ ಅದು ಬಂದೇ ಬರುವದು । ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಕಾಡಿತು ॥ 156

ಶಬ್ದಗಳು ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು । ಎಂದಿಗೂ ಅದು ನಡೆಯದಿರದು ।
ನರಸೇವೆಯದೇ ಸಂಬಂಧ ಬಂದು । ಹಿರಿಯ ಹಿತವಾವುದು ಸಾಧಿಸದು ॥ 157

ಸ್ವಯಂಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಅಣ್ಣಾ ಕೇಳಿದ್ದು । ಆದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನದೂ ಇಚ್ಛೆ ಇದು ।
ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ ಅನಿಚ್ಛೆ ಇದು । ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯು ಇದಲ್ಲ ॥ 158

ನೌಕರಿ ಸಿಗಲೊಂದಿತ್ತೆನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ । ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿ ।
ಸಾಯಿಯಾದರೋ ಬೆಲ್ಲವ ತೋರಿ ಬೆರಳಿನಲಿ । ಔಷಧವನ್ನೇ ಕುಡಿಸುವರು ॥ 159

ಈ ಔಷಧವ ಈ ಬೆಲ್ಲದಾಶೆಯಿಂದ । ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿದೆ ಭಾಗ್ಯವರದಿಂದ ।
ಹಿಡಿದೆ ದ್ರವ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ನೌಕರಿಯ ॥ 160

ಬೆಲ್ಲವಾದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲದು । ತಿಂದು ತಿಂದು ಬೇಸರವಾಗುವದು ।
ಬಾಬಾರ ಬೊಟ್ಟು ಉಪದೇಶ ಜೇನಿನದು । ನೆಕ್ಕಲು ಬಲು ಸವಿ ಎನಿಸಿತು ॥161

ಕಾಯಂ ನೌಕರಿ ಅಲ್ಲದಿರುವಾಗ್ಗೆ । ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಕೂಡ್ರಿಸಿದರೆನ್ನನು ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ । ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯ ಭೋಗಿಸಲು ॥ 162

ಈ ವಿಶ್ವ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಚರಾಚರ । ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪವೇ ಸಾಕಾರ ।
ಆದರೂ ಭಗವಂತ ವಿಶ್ವಕ್ಕಿಂತ ಪರ । ಪರಾತ್ಪರ ಪರಮಾತ್ಮಾ ॥ 163

ಈಶ್ವರ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಅಭಿನ್ನ । ಪ್ರಪಂಚ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಅಭಿನ್ನ ।
ಪ್ರಪಂಚದಿಂದಲೇ ಚೇತನಾಚೇತನ । ಅದಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಈಶ್ವರನದ ॥ 164

ಭಗವಂತನ ಪೂಜಾ ಸ್ಥಾನಗಳು । ಇರುವವು ಅಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರದವುಗಳು ।
ಪ್ರತಿಮಾ ಸ್ಥಂಡಿಲಾದಿಗಳು । ಎಲ್ಲವ ನೋಡಲು ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ॥ 165

ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವತಃ ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮನು । ಅವನೂ ಹಿಡಿದ ಸಾಂದೀಪನಿ ಚರಣಗಳನು ।
ಹೇಳಿದ ಮಾಡಲು ಸದ್ಗುರು ಸ್ಮರಣೆಯನು । ನಾರಾಯಣನು ನಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವೆ ॥ 166

ನನಗಿಂತಲು ನನಗೆ ಗುರುಸ್ತವನ । ಹಿಡಿಸುವದದು ಸಹಸ್ರಗುಣ ।
ಹೀಗಿದೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತನ । ಮಹಿಮಾನ ಗಹನ ಅವನದು ॥ 167

ಗುರು ಭಜನಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುವುವವ । ಅವನೊಬ್ಬ ಅಭಾಗಿ ಪಾಪಿಯವ ।
ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರ ಭೋಗಿಸುವ । ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನೆ ಮಣ್ಣು ಮಾಡುವನು ॥ 168

ಮತ್ತೆ ಜನನ ಮತ್ತೆ ಮರಣ । ನಡೆದಿಹುದಿದು ನಿತ್ಯಭ್ರಮಣ ।
ಅದಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಥಾಶ್ರವಣ । ನಿಜೋದ್ಧರಣವ ಸಂಪಾದಿಸುವಾ ॥169

ಸಂತರ ಮುಖದ ಸಹಜ ಮಾತು । ಹರಿಯುವದದು ಅವಿದ್ಯೆಯ ಗಂಟು ।
ಅತಿ ಸಂಕಟಬಂದಾಗದು ತಾರಕ ಉಂಟು । ಅದಕದರ ಉದರದಿ ಸಂಚಯಿಸುವಾ ॥ 170

ತಿಳಿಯದು ಹೇಗೆ ಬಂದೀತು ಕಾಲ । ಹಾಕುವನು ಯಾರೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಮೇಳ ।
ಅಲ್ಲಾಮಿಯಾನದೇ ಆಟವಿದೆಲ್ಲ । ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತನು ಬರಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಮಾತ್ರ ॥ 171

ತನ್ನಲ್ಲಿರದೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಬಲ । ಏನೆನಬೇಕು ಇದ ದೈವ ಬಲ ।
ದೊರಕಿದನಲ್ಲಾ ಸಾಯಿ ಗುರು ಪ್ರಬಲ । ಇದು ಒಂದು ಲೀಲೆ ಅವನದೆ ॥ 172

ಹೇಳಿದರು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯೋಜನವ । ಹೇಳಿದರೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಆಶ್ವಾಸನ ।
ಮತ್ತ್ವರತ್ವ ಮತ್ತು ಮತ್ಪೂಜನ । ಅದುವೆನಗೆ ದಿಗ್ದರ್ಶನವಾಯಿತು ॥ 173

ಇನ್ನು ನೀವು ಶ್ರೋತೃಗಳು । ಕೇಳುವಿರಿ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದೊಳು ।
ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿನಾಥರ ಅವತರಣ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಹೇಗಾಯಿತು ॥ 174

ಸಣ್ಣವರು ದೊಡ್ಡವರು ತಾವೆಲ್ಲ ಜನರು । ಕ್ಷಣವೊಂದು ಸಂಸಾರದಿಂದಾಗಿ ಅಲಿಪ್ತರು ।
ಕೇಳಿರಿ ನೀವು ಸಾಧು ಭಾವಿಕರು । ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರವಿದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ॥ 175

ಸ್ವಯಂ ತಾನು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ । ಸಾಯಿ ನಟನಾಟಕದ ಅವತಾರಿ ।
ಎಂತೋ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರಿ । ಮಾಯಾಕಾರ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆವ ॥ 176

ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿ ಈ ಅಲ್ಪ ಮಂತ್ರ । ಜಪಿಸುವನು ಈ ಪದಗಳ ಪವಿತ್ರ ।
ಅಲಗಿಸುವನಾವನೋ ಭಕ್ತ ಭವಮೋಕ್ಷ ಸೂತ್ರ । ಪಾವನ ಚರಿತ್ರವು ಅವನದು ॥ 177

ಅಂತೆಯೇ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರ ಪಾವನ । ಓದುವವನ ವಕ್ತ್ರವು ಪಾವನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಪಾವನ । ಅಂತರಂಗ ಪವಿತ್ರವಾದೀತು ॥ 178

ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡಲು ಕಥಾಶ್ರವಣ । ಭವದುಃಖಗಳದಾಗುವದು ಹರಣ ।
ಸುರಿದೀತು ಸಾಯಿ ಕೃಪಾ ಘನ । ಶುದ್ಧ ಬೋಧವು ಪ್ರಕಟವಾದೀತು ॥ 179

ಲಯ ವಿಕ್ಷೇಪ ಕಶಾಯ । ರಸಾಸ್ವಾದವು ಶ್ರವಣಕೆ ಅಪಾಯ ।
ದೂರವಿರಿಸಿ ಈ ಅಂತರಾಯ । ಶ್ರವಣ ಸುಖದಾಯಕವಾದೀತು ॥ 180

ಬೇಕಿಲ್ಲ ವೃತ ಉದ್ಯಾಪನ । ಬೇಕಿಲ್ಲ ಉಪವಾಸ ಶರೀರ ಶೋಷಣ ।
ಬೇಕಿಲ್ಲ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಾ ಪರ್ಯಟನ । ಚರಿತ್ರ ಶ್ರವಣ ಒಂದೇ ಸಾಕು ॥ 181

ಪ್ರೇಮವಿರಬೇಕು ಅಕೃತ್ರಿಮ । ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಭಕ್ತಿವರ್ಮ ।
ಸಹಜ ದೊರಕೀತು ಪರಮಾರ್ಥ ಪರಮ । ನಶಿಸೀತು ವಿಷಮ ಅವಿದ್ಯೆಯು ॥ 182

ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಕಷ್ಟದ ಸಾಧನ । ಮಾಡುವಾ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ ಶ್ರವಣ ।
ಸಂಚಿತ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಮಾಣ । ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲೂ ಉಳಿಸುವದು ಬೇಡ ॥ 183

ಕೃಪಣನು ಎಲ್ಲಿಯೇ ತಿರುಗಾಡುತಿರಲಿ । ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಧನವೇ ಕಾಣುವದೆದುರಿನಲಿ ।
ಕ್ಷಣಬಿಡದೆ ಹಗಲು ಇರುಳುಗಳಲಿ । ಆದರಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯು ವಾಸಿಸಲಿ ॥ 184

ಇತಿ ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯೋಜನಾನು ಜ್ಞಾಪನಂ ನಾಮ ।

॥ ತೃತಿಯೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥